

Dokler je pesa majhna, zamore jo toča tako poškodovati, da ne raste več naprej; v tem slučaju se njiva z novimi sadikami podsadi. Ako je pa pesina korenika uže nekaj centimetrov debela, pa toča ne škodi mnogo, ker pesa novo listje požene.

Po toči poškodovan krompir požene nove štiblje, se ve da manj ali več na škodo korenin in gomb.

Krmska turšica, detelja, trava rastejo po toči le slabo, zato jih je bolje požeti, vsaj potem druga košnja več dá. Tako je tudi s travniki.

S konopljo in lanom, katerega je toča pobila, ni veliko več začeti, zato naj se njiva najbolje v novič s kako drugo rastlino obdela.

Če je toča tako njivo poškodovala, da je na vsak način treba misliti na zopetno obdelanje njeno, nastane težavno vprašanje, s čem njivo obsejati. Kolikor prej je toča pobila, toliko več rastlin je na izbero, s katerimi se dá njiva vnovič zasaditi. Na vsak način je pa važno, da se setev ali saditev hitro izvrši, dokler ima zemlja še dovolj vlažnosti.

Po majnikovi toči je še vedno mogoče sejati ječmen, z grahoro mešan oves za klajo, turšico, fižol, konoplje, lan, zgodnji krompir in peso.

Do konca junija je še vedno mogoče sejati ječmen, ajdo, grahoro, repo, tudi še peso in prav zgodnji krompir.

V mesecu juliju je še čas sejati repo, grahoro in grah za krmo in ajdo. Do srede julija sme se še saditi pesa in sejati turšica za krmo.

Do srede avgusta se dá sejati grahor in grah za krmo, repo, ajdo za krmo. Skoz celi avgust se pa lahko seje šentjanževa rž.

Šentjanževa rž, katera se je v jeseni enkrat pokosila, dá prihodnje leto prav dober pridelek.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 26. Jaz imam precej veliko gozdno drevesnico, v kateri vsako leto več tisoč gozdnih sadik izgojim, in katere med posestnike razdelim, bolj revnim brezplačno in bolj premožnim proti majhnemu plačilu, da se mi vsaj nekoliko stroški povrnejo. Ker bo v kratkem času tako željno pričakovana in za Notranjsko neobhodno potrebna postava, namreč pogozdovanje Krasa, potrjena, zategadel sklenil sem mojo drevesnico izdatno povečati. Zapazil sem pa, da mi sadike nič več tako uspešno nočejo rasti, kakor prva leta. Toraj prosim, kakošnega gnoja se mi je poslužiti in bi li ne bil pepel od bukovih drv dober? (A. R. na C.)

Odgovor. Ako hočete na enem in istem prostoru večkrat zaporedom pridelovati gozdne sadike, morate na vsak način gnojiti. Za gnojenje gozdne drevesnice dalo se bode pa težko kaj drugega uspešno porabiti, kot mešanec (kompost). Mešanec naredi se pa tako-le: Vsi odpadki od poljedelstva, kot plevel, rušnja itd., potem blato iz ceste, drobne trske in žaganje iz drvarnice, pepel, prst itd. se znosi na kup, dobro premeša ter z gnojnico iz stranišča polije. Vsaka dva do tri mesece se kup premeče in premeša ter v novič z gnojnico polije; omenjati je treba, da od časa, ko se začne kup tako premetavati, ne sme na novo nič več zraven priti, ampak prične naj se z novimi odpadki drug kup delati. Čez kaki dve leti ali pa še poprej je mešanec goden ter izvrsten za vsako gnojenje, gotovo pa za gozdno drevesnico najboljši gnoj. Ako uže za prihodnjo spomlad rabite gnoj za Vašo drevesnico, svetujem Vam sledeče: Naberite v gozdu pod listjem ali pa v razpokah starih dreves dobro prst, katero doma s pepelom pomešajte ter z gnojnico polite.

Do spomladi dobro premešajte kake dvakrat ali trikrat ta kup in ga vselej z gnojnico iz stranišča polite. Prostor v drevesnici uže v jeseni globoko prekoplajte, spomladi pa mešanca gori natresite ter celo leho poravnajte, tako da se mešanec s zgornjo plastjo dobro zmeša.

Narodne stvari.

Za Narodni Dom!

V Ljubljani osnovalo je več rodoljubov „Krajcarsko podružnico Narodnega Doma“ z naslednjim poslovnim redom:

§. 1. Podružnica si prizadeva, pridobiti vsacega Slovenca za svojega člana.

§. 2. Vsak član plača na mesec 1 krajcar ali na leto 12 krajcarjev.

§. 3. Podružnica ima v vsaki fari svoje poverjenike, ki pobirajo krajcarske doneske in jih pošiljajo blagajniku „Narodnega Doma“, gospodu dr. Starétu v Ljubljano.

§. 4. Blagajnik vodi podružnične račune v posebni knjigi, ter jih objavlja v vseh slovenskih časopisih.

Rojaki! Pomen „Narodnega Doma“ Vam je znan. Narod slovenski si hoče zgraditi v beli Ljubljani ponosen hram, ki bode središče njegovemu javnemu življenju in dom narodne slovenske zavesti. Pokloniti ga hoče v last prvemu našemu literarnemu zavodu, „Matici Slovenski“. Njej bode „Narodni Dom“ donasal neposredne koristi; ona ga bode čuvala in hranila poznim rodом kot najlepši spomin slovenskega domoljuba!

Da se nam prej uresničijo te srčne nade, osnovali smo „Krajcarsko podružnico“. Skoraj nepoznate doneske bode pobirala od svojih udov, a vendar upa njen odbor, da nabere z malimi darovi izdatne svote.

Zrno do zrna pogača,
Kamen do kamna palača!

Ko bi žrtoval vsak Slovenec na mesec le jeden krajcar, pomnožilo bi se v teku leta imetje „Narodnega Doma“ skoraj za dve sto tisoč goldinarjev! Tako ugodnega vspeha pač ne pričakujemo; velik del teh denarjev pa se vendar lahko nabere, ako nas bode te blagovoljno podpirali, mili rojaki.

Zato se danes obrača odbor na vse domoljube slovenske, vabeč jih, da postanejo udje in delavci „Krajcarske podružnice“. Posebno prosi rojake po deželi, naj podpirajo njegov namen. Pozivlja jih, da stopijo z odborom v ožjo zvezo in mu kot poverjeniki pomagajo nabirati doneske.

Oni rodoljubi, ki bi hoteli prevzeti poverjenišтво — lahek in neodgovoren posel — naj blagovolijo naznaniti svoja imena. Odbor se bode potem pismeno z njimi natančneje dogovoril.

Napis je:

Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“
(Dr. Jos. Stare) v Ljubljani.

Rojaki! Podpirajte nas v obili meri; narod slovenski se bode vedno hvaležno spominjal onih, ki so bili zvesti sini njegovi!

Odbor

Krajcarske podružnice „Narodnega Doma“.